

(ד) וכן מה שהורגים בשרתוע הנקרא בלשוננו (קאלנער-שניפסול)
 והמדייקים בשמא אומרים למה נקרא שניפסול. שזה מעיד על לובשו
 שנפסל. ואפשר דזה יצא ראשונה בעולם ע"י הקליפה המרשעת זליכה אשת
 פוטיפר. שרצתה להכשיל את יוסף הצדיק יסוד עולם, שהוא לא נשא עיניו
 ולא הביט בה כמ"ש (זבחים קי"ח. תנחומא וישב סי' ח'. ובמד"ר נשא פי"ד) לכן
 חשבה מזמות עליו לעשות לו סעולה עד שיהא מוכרח לרום ראש ולהביט
 עליה. והכי איתא (בב"ר סו"פ פ"ז) עד היכן ר' הונא בש"ר אחא אמר עד
 שנתנה שרתוע של ברזל תחת צוארו עד שיתלה עיניו ויביט בה. ואעפ"כ
 לא הי' מביט בה עכ"ל. וכתב (שם בהגהת מהרז"ו) שרתועי פי' במ"ע בלשון

יון

יון מתג שבו מושכין הבהמה עכ"ל. ולפי שעה היא עשתה לו זאת מברזל.
ואח"כ כשבא לידי בעלי חרושת עשאו זאת מסחורות שונות. ועיקר לבוש
השרתוע הוא שיהיה הצואר רעמה הדק היטב ויעמוד הגרון בטוי כמו צואר
גמל צואר עתק בגאווה ובוז ובעינים רמות להסתכל ח"ו בהסתכלות אסורות
וכתיב תועבת ה' כל גבה לבי וגבה עינים ורחב לבב אותו לא אוכל. וכל
קדושת הגוף תלוי בעינים. ושח עינים יושעי וז"ל (החינוך מצוה רס"ב)
והמתרחק מכל הנהגותיהם ומכל נימוסיהם וישים כל לבו ומחשבותיו אל
השי"ת ובמצותיו היקרות נפשו בטוב תלין וזרעו יירש ארץ עכ"ל.